شهید قاسم سلیمانی | شهید ابومهدی المهندس | شهید مصطفی چمران | شهید ادواردو آنیلی | شهید حسن شاطری | شهید حسن طهرانی مقدم | شهید حسین همدانی | شهید محسن فخری‌زاده | شهید صیاد شیرازی | شهید محسن حججی | شهید سیدمحمدباقر حکیم | شهید عماد مغنیه | شیخ ابراهیم زکزاکی | دکتر رمضان عبدالله | سردار ابراهیم محمدزاده | سیدحسن نصرالله

حمله به بیمارستان‌ها و بیماران و کادر درمان
رویکرد جنایتکاران و روسیاهان تاریخ

کامران پورعباس

حمله به بیمارستان‌ها و مراکز درمانی و کادر درمان و بیماران و مجروحان به ویژه زنان و کودکان و نوزادان، از جمله پلیدترین و غیرانسانی‌ترین و فاجعه‌بارترین جنایات ضد حقوق بشری است که تاکنون فقط توسط تروریست‌ترین و خونخوارترین دشمنان بشریت انجام گرفته است. در این گزارش قوانین بین‌المللی در این عرصه و جنایات به وقوع پیوسته در طول تاریخ در این عرصه را بررسی می‌نماییم.

هدف قرار دادنِ بیمارستان‌ها، جنایت جنگی

نخست ببینیم قوانین بین‌المللی در مورد حمایت از بیمارستان‌ها و کادر درمان چه می‌گویند.

براساس کنوانسیون ژنو، بیماران و مجروحان، کادر پزشکی، بیمارستان‌ها و مراکز درمانی سیار در زمان جنگ محافظت می‌شوند. آنها تحت هیچ شرایطی نمی‌توانند مورد حمله قرار گیرند و هدف قرار دادن آنها به عنوان جنایت جنگی تلقی می‌شود. علاوه بر این، از نظامیان یا شبه‌نظامیان مجروح که در بیمارستان‌ها و مراکز درمانی تحت درمان هستند و همچنین کارکنان پزشکی که برای دفاع از جان خود و بیمارانشان مسلح هستند، محافظت می‌شوند.

ماده ۱۸ کنوانسیون شماره ۴ ژنو تصریح می‌کند:

«بیمارستان‌های غیرنظامی که برای مراقبت از مجروحان و بیماران، بیماران ناتوان و موارد مرتبط با زایمان تشکیل شده‌اند، در هیچ شرایطی نباید هدف حمله قرار بگیرند و باید همیشه مورد احترام و محافظت طرف‌های درگیری قرار بگیرند.»

در ماده ۱۹ کنوانسیون ژنو هم آمده است:

«حفاظتی که بیمارستان‌های غیرنظامی از آن برخوردارند، متوقف نخواهد شد، مگر اینکه از آنها برای ارتکاب اعمال زیان‌بار- خارج از وظایف بشردوستانه- علیه دشمن استفاده شود. با این حال، حفاظت ممکن است تنها پس از صدور اخطار مقتضی، ذکر جزئیات تمامی موارد مرتبط و اعلام یک محدودیت زمانی معقول و پس از عدم توجه به این هشدار، متوقف شود.»

و همچنین تاکید شده است:

«پرستاری از افراد بیمار یا مجروحان نیروهای مسلح در این بیمارستان‌ها و یا وجود سلاح‌های سبک و مهماتی که از این نیروها گرفته شده و هنوز به دست سرویس مرتبط نرسیده است، برای دشمن مضر نیست.»

بمباران بیمارستان‌ها، عادت دیرینه اسرائیل

با وجود این قانون‌های صریح و آشکار و بشردوستانه، آنچه مکرراً در عناوین خبری جهان دیده شده، جنایات جنگیِ مکرر صهیونیست‌ها در این عرصه است:

«نیروهای اسرائیلی به بیمارستانی در کرانه باختری گاز اشک‌آور شلیک کردند»، «کادر پزشکی در حالی که نیروهای اسرائیلی گاز اشک‌آور را در نزدیکی بیمارستانی در جنین شلیک کردند، دستگاه‌های انکوباتور را جابه‌جا می‌کنند»، «نیروهای ارتش اسرائیل متهم به شلیک گاز اشک‌آور به بیمارستان فلسطینی شدند»، «پلیس به پرتاب گاز اشک‌آور به بیمارستانی در قدس حین متفرق کردن شورش متهم شد.» و...

اینها گوشه‌ای از هزاران خبری است که طی ماه‌ها و سالیان گذشته در رسانه‌ها در مورد جنایات صهیونیست‌های اشغالگر در هدف گرفتن بیمارستان‌ها و مراکز درمانی در اراضی اشغالی فلسطین که طبق پروتکل‌های بین‌المللی تحت حفاظت هستند، منتشر شده است. صهیونیست‌ها تلاش چندانی هم برای پنهان کردنِ این جنایات نشان نمی‌دهند و خشونت‌های‌شان را در هر شکلی حتی به قیمت کشتن نوزادان در دستگاه‌های مراقبت‌های ویژه نشان می‌دهند. نیروهای رژیم صهیونیستی این گزارش‌ها را تکذیب نمی‌کنند و معمولاً می‌گویند که از آنچه در داخل بیمارستان‌ها رخ داده، اطلاعی ندارند.

بر اساس گزارش سازمان جهانی بهداشت، از زمان آغاز دوباره درگیری‌ها در هفتم اکتبر، بیش از ۱۱۵ حمله به سازمانهای درمانی و بهداشتی در فلسطین صورت گرفته است. حداقل ۲۰ بیمارستان در شهر غزه و شمال غزه و یک بیمارستان در رفح دستور تخلیه مکرر از ارتش اشغالگر دریافت کرده‌اند و ۷۷ حمله در کرانه باختری ثبت شده که ۴۳ مورد از این حملات باعث خشونت فیزیکی علیه تیم‌های درمان شده است.

تلالنگ موفوکنگ، گزارشگر ویژه سازمان ملل در مورد حق سلامت و بهداشت می‌گوید: زیرساخت‌های پزشکی غزه به طور جبران‌ناپذیری آسیب دیده و ارائه‌دهندگان خدمات بهداشتی در شرایطی وخیم با دسترسی محدود به تجهیزات پزشکی و شرایطی کار می‌کنند که به آنها اجازه نمی‌دهد مراقبت‌های درمانی و بهداشتی بموقع و با کیفیت ارائه کنند.

جکسون هینکل روزنامه‌نگار و فعال رسانه‌ای سرشناس آمریکایی با اشاره به تازه‌ترین جنایت صهیونیست‌ها و بمباران بیمارستان «المعمدانی» در مرکز غزه طی روزهای گذشته - که باز هم مثل همیشه صهیونیست‌ها منکر آن هستند - تصاویری از اخباری با عناوین «بیمارستان دیگری در غزه هدف حمله اسرائیل قرار گرفت» برای سال ۲۰۲۱ و خبر دیگری با عنوان «حملات اسرائیل بیمارستان و مدرسه کودکان در غزه را تخریب کرد» برای سال ۲۰۲۱ منتشر کرده و نوشت: به نظر می‌رسد بمباران بیمارستان‌ها، عادت دیرینه ارتش اسرائیل باشد. هینکل همچنین با اشاره به صحبت‌های وزیر جنگ رژیم صهیونیستی که فلسطینیان در غزه را حیوانات انسان‌نما توصیف کرده بود، نوشت: آیا شما واقعا تعجب می‌کنید که آنها این بیمارستان (المعمدانی) را منفجر کرده‌اند؟

جکسون هینکل همچنین با انتشار تیتر خبری از سال ۲۰۱۴ که به حمله صهیونیست‌ها به بیمارستانی در غزه با چهار شهید و ۴۰ زخمی اشاره دارد، در شبکه ایکس نوشت: اسرائیل سالهاست با افتخار بیمارستان‌های غزه را بمباران می‌کند. اکنون آنها طوری رفتار می‌کنند که انگار از نظر اخلاقی آن قدر برتر هستند که نمی‌توانند بیمارستان دیگری را بمباران کنند. چیزی جز یک مشت دروغ صهیونیستی نیست!

جمعیت هلال احمر فلسطین هم به طور مستمر شکایت‌هایی را علیه ارتش رژیم صهیونیستی به دلیل ارتکاب تخلفاتی نسبت به کارکنانش از جمله حمله فیزیکی به پزشکان و ایجاد مانع در کار میدانی، ثبت می‌کند. همچنین «می سالم حنا الکیله» وزیر بهداشت فلسطین هر بار از جامعه جهانی خواسته تا برای حمایت از مردم فلسطین و نهادهای پزشکی مداخله کند، زیرا آنچه رخ می‌دهد نقض جدی قوانین بین‌المللی بشردوستانه در مورد نهادها و کارکنان پزشکی است.

نسل کشیِ گسترده با بمباران بیمارستان غزه

در ادامه جنایات و حملات صهیونیست‌ها به نوار غزه که پس از عملیات طوفان الاقصی آغاز شد، شامگاه ۲۵ مهر ۱۴۰۲ شاهد حمله رژیم تروریست و کودک‌کش صهیونیستی به بیمارستان المعمدانی در غزه بودیم که بالغ بر هزار شهید و زخمی از جمله صدها زن و کودک و نوزاد بر جای گذاشت و تصاویر فوق‌العاده دردناک و وحشتناکی از آن به سراسر جهان مخابره گردید که نسل‌کشیِ غیرنظامیان در این جنایت و فاجعهٔ شرم‌آور و غیرانسانی با محکومیت گستردهٔ جهانی روبه‌رو گردید.

بیمارستان المعمدانی در سال ۱۸۸۲ در غزه راه‌اندازی شد و سالانه به بیش از ۴۵ هزار بیمار خدمات‌رسانی می‌نمود. این بیمارستان یکی از ۲۲ بیمارستان فعال در شمال غزه بود که برای پاسخگویی به بحران اخیر مشغول به کار بود.

تنها چند دقیقه پس از وقوع این جنایت هولناک و انتشار تصاویر آن در شبکه‌های خبری و رسانه‌های اجتماعی، امواج خروشان خشم مردم نسبت به این جنایت، جهان را فراگرفت. مسلمانان دنیا با بیرون آمدن از خانه‌های خود و تجمع در برابر سفارتخانه‌ها و مراکز نظامی وابسته به آمریکا و رژیم صهیونیستی خواستار اخراج جنایتکاران از کشورشان و جغرافیای فلسطین اشغالی شدند. در ساعت‌ها و روزهای بعد موج اعتراضات سرتاسر جهان را فرا گرفت و حتی شاهد تجمعات اعتراضی در کشورهای حامی رژیم صهیونیستی در اروپا و آمریکا هم بودیم.

پیش از حمله رژیم صهیونیستی به بیمارستان المعمدانی، ارتش این رژیم بارها به مراکز درمانی، مدارس، مساجد و حتی دفاتر رسانه‌ها به طور مستقیم حمله کرده بود. به نظر می‌آید سلسله جنایت‌های رژیم صهیونیستی پس از دریافت چراغ سبز از قدرت‌های غربی به ویژه آمریکای جهانخوار و جنایتکار افزایش یافته است.

شیطان بزرگ آمریکا، یک جنایتکار حرفه‌ای

شیطان بزرگ آمریکا در کارنامه سیاه و سیاههٔ ننگین خود و در فهرست جنایاتی که تاکنون علیه بشریت انجام داده، بیمارستان‌ها و مراکز درمانیِ زیادی را بمباران و منهدم کرده است.

اگر تاریخ دهه‌های اخیر را ورق بزنیم خواهیم دید که آمریکایی‌های تروریست و تروریست‌پرور جنایات زیادی در این عرصه تاکنون مرتکب شده و در این حوزه تبدیل به یک جنایتکار حرفه‌ای شده است.

این جنایات عبارتند از:

- بیمارستان باج‌های در ویتنام: بمب‌افکن‌های «بی-۵۲» آمریکا شهر هانوی را از ۱۸ تا ۲۹ دسامبر سال ۱۹۷۲ (۲۸ آذر تا ۸ دی ۱۳۵۱) هدف بمباران شدید قرار دادند. در این بمباران بیمارستان باچ مای که بزرگ‌ترین و بهترین بیمارستان ویتنام شمالی بود، منهدم شد و ۲۸ پزشک، پرستار و داروساز نیز جان خود را از دست دادند.
- کارخانه تولید شیرخشک در منطقه ابوغریب بغداد: جنگنده‌های آمریکایی ۲۱ ژانویه ۱۹۹۹ میلادی (یک بهمن ۱۳۷۹) کارخانه شیرخشک را در ابوغریب (حومه بغداد) بمباران کردند.
- بیمارستان دیگفر در پایتخت سومالی: نیروی هوایی آمریکا و ترکیه ۲۰ جولای ۱۹۹۳ (۳۰ تیر ۱۳۷۳) بیمارستان دیگفر را در موگادیشو بمباران کردند.
- کارخانه داروسازی الشفا در پایتخت سودان: تفنگداران آمریکایی با ۱۳ موشک مرکز داروسازی الشفا در شهر خارطوم را هدف قرار دادند. از آنجا که این مرکز داروسازی بیش از ۹۰ درصد داروی کشور سودان را تأمین می‌کرد، افراد بسیاری به علت فقدان دارو جان خود را از دست دادند.
- بیمارستان و بازار منطقه یس در صربستان: ائتلاف تحت رهبری آمریکا هفت مه ۱۹۹۹ (۱۸ اردیبهشت ۱۳۷۹) این بیمارستان و بازار را در جنوب صربستان با بمب‌های خوشه‌ای بمباران کردند.
- بیمارستان بلگراد(پایتخت صربستان): جنگنده‌های ناتو تحت فرماندهی آمریکا ۲۰ مه ۱۹۹۹ (۳۰ اردیبهشت ۱۳۷۹) بیمارستانی را در بلگراد هدف حمله قرار دادند. طی این سال در مجموع شش بیمارستان توسط ناتو در صربستان بمباران شدند.
- مرکز صلیب سرخ در پایتخت افغانستان: جنگنده‌های آمریکایی طی سال ۲۰۰۱ (۱۳۷۹) دو بار مرکز کمیته بین‌المللی صلیب سرخ را در کابل بمباران کردند و طی این دو حمله، انبارهای غذا، پوشاک و دیگر اقلام و کالاهای امدادی به کلی نابود شدند و ۵۵ هزار شهروند نیازمند افغان از دسترسی به این کالاها محروم ماندند.
- بمباران بیمارستان قندوز در افغانستان: مهر ماه سال ۱۳۹۴ بود که جنگنده‌های آمریکایی در خلال نبرد نیروهای پیاده با اعضای طالبان، یکی از بیمارستان‌های متعلق به خیریه بین‌المللی پزشکان بدون‌مرز در قندوز افغانستان را بمباران کردند. بر اساس اعلام کریستوفر استوکس مدیرکل پزشکان بدون مرز، در این حمله ۱۴ کارمند پزشکان بدون مرز و ۲۸ بیمار از جمله ۳ کودک کشته و ۳۷ نفر هم مجروح شدند. پنتاگون یک سال بعد اعلام کرد که این بمباران جنایت جنگی نیست، چون عمدی نبود!!!
- بمباران بیمارستان کودکان در موصل: در دی ماه ۱۳۹۵ ائتلاف آمریکایی که به بهانهٔ دروغین مبارزه با داعش فعالیت می‌کرد، در بیانیه‌ای به بمباران یک بیمارستان اطفال و کشته شدن افراد غیرنظامی اعتراف کرد. جنگنده‌های آمریکایی بیمارستان اطفال ابن‌الاثیر را در شهر موصل بمباران کردند که به کشتار افراد غیر نظامی منجر شد.

سیاههٔ ننگین منافقین و رژیم بعثی عراق

منافقین و رژیم بعثی عراق نیز سیاههٔ ننگین و کارنامهٔ سیاهی در حمله به بیمارستان‌ها و به شهادت رساندنِ کادر درمان و بیماران و مجروحان و به ویژه زنان و کودکان و نوزادان دارند. در روزهای ۳ و ۴ مرداد ۱۳۶۷ واحدهای میلیشیایی منافقین با ورود از خاک عراق و عبور از شهر اسلام‌آباد غرب، وارد بیمارستان امام خمینی این شهر شدند و ۱۰۰ نفر از اهالی شهر، بیماران و مجروحان و رزمندگان را در وسط حیاط بیمارستان زنده زنده به آتش کشاندند. زنان و کودکان به تنهائی ۴۵ نفر از قربانیان این جنایت را تشکیل می‌دادند.

جنایات صدام و رژیم بعثی عراق در این عرصه نیز چنین است:

- چندین مرحله بمبارانِ بیمارستان صحرایی حضرت فاطمه زهرا(س) از جملهٔ بمبارانِ شیمیاییِ بیمارستان: سال ۱۳۶۴ یک بیمارستان صحرایی با نام بیمارستان صحرایی فاطمه زهرا(س) در ۳۰ کیلومتری جنوب آبادان تأسیس شد که بسیار نزدیک به خطوط درگیری بود. یکی از ویژگی‌های بیمارستان که باعث می‌شود آن را یکی از هنرهای مهندسان و پزشکان ایرانی در جنگ تحمیلی بدانیم، مجهز بودنش به بخش‌ها و اتاق‌های مختلف بود. غالباً بیمارستان‌های صحرایی اقدام به مداوای سطحی، سرپایی و نهایتاً عمل‌های سبک می‌کردند، ولی بیمارستان صحرایی فاطمه زهرا(س) از هشت اتاق عمل، بخش‌های اورژانس، دندان‌پزشکی، داروخانه، بانک خون، درمانگاه، بخش ش. م. هـ آزمایشگاه و دیگر بخش‌ها و امکانات مورد نیاز برخوردار بود که می‌توانست بسیاری از نیازهای فوری و مبرم خطوط مقدم نبرد را در همان منطقه عملیاتی مرتفع سازد. این بیمارستان در روزهای ۲۶ و ۲۷ بهمن ۱۳۶۴ بمباران شد، اما آسیبی به آن نرسید. مجدداً دشمن در ۳۰ بهمن سایت بیمارستان را با دو فروند هواپیما بمباران کرد و تعدادی از پرسنل که در محوطه بودند، شهید شدند. یکی از بمب‌ها روی سقف بیمارستان منفجر شد که در اثر آن حدود ۱۰۰ نفر مجروح شدند. کادر درمانی در اورژانس حضور داشتند و جراحان نیز در اتاق‌های عمل مشغول کار بودند، اما به کسی آسیب نرسید و کادر درمان به فعالیت خود ادامه دادند. روز ۸ اسفند ۶۴ سنگین‌ترین حملات هوایی به بیمارستان صحرایی فاطمه زهرا(س) صورت گرفت. این حمله هم تخریبی بود و هم شیمیایی. در این روز بیش از ۱۰ فروند هواپیمای عراقی یک ربع به بمباران بیمارستان پرداختند. ابتدا جنگنده‌ها سعی کردند تا آنجا که می‌توانند به تأسیسات بیمارستان آسیب برسانند. سپس جنگنده‌های دیگر آمدند و دو بمب شیمیایی با فواصل مختلف جلوی درهای ورودی اورژانس و کادر درمانی بیمارستان پرتاب کردند. این مسئله باعث آلوده شدن بیمارستان شد و بسیاری از مجروحان حاضر در اورژانس علاوه بر مجروحیت‌هایی که داشتند، با عامل شیمیایی خردل نیز جراحت یافتند. به‌رغم این فاجعه، بیمارستان صحرایی فاطمه زهرا(س) در عملیات دیگر نیز مورد استفاده قرار گرفت و بعدها نیز مجدداً با بمباران دشمن روبه‌رو شد.
- حمله به بیمارستان کودکان بهرامی در تهران: در حمله موشکی رژیم بعث عراق در ۱۷ فروردین سال ۱۳۶۷ به بیمارستان کودکان بهرامی در تهران بود که طی آن دو کودک خردسال به نامهای ایمان ضیائی و علی نوری و جمعی از کارکنان این بیمارستان به نام‌های علیرضا دهخوار قانی، رمضان شمس الدینی، منوچهر اکبری، نقی گندمی، صفرعلی شهرآبادی به شهادت رسیدند.

به امید نابودی اسرائیل و نماز خواندن در قدس

صدام و حزب بعث و منافقین که کودک‌کشی و قتل عام زنان و کودکان و بیماران و حمله به بیمارستان‌ها، رویکرد شیطانی‌شان بود، نابود شدند و آمریکا هم که یک ابرجنایتکار حرفه‌ای در این عرصه است با افول موریانه‌وار و روزافزونی روبه‌رو است. ان‌شاءالله این سرنوشت شوم در انتظار رژیم تروریست و اشغالگر و کودک‌کش صهیونیستی نیز هست و با جنایات اخیرش، لحظه به لحظه و هر چه بیشتر در سراشیبی سقوط و نابودی قرار می‌گیرد.

بنابراین سخن آخرمان در این گزارش چنین است: به امید نابودی اسرائیل و نماز خواندن در قدس، در آینده‌ای بسیار نزدیک!

غزه، ای درخت کهنسال

سایه خدا را بر پهنای مرغزارهایت، حس می‌کنم
وقتی زیر گلوله‌ها جز صدای «الله‌اکبر» شنیده نمی‌شود.
زیر خرابه‌ها نماز جماعت به پا می‌شود.
درود خدا بر شما بندگان صابر و شاکر
حقیقتاً به بالاترین درجه بندگی رسیده‌اید.
به تو غبطه می‌خورم «یا اخی» و «اختی»
هفتادسال با مقاومت از سنگ به موشک رسیده‌اید.
این یعنی عزت در اوج اسارت
این یعنی قدرت در اوج محدودیت
موشک‌هایتان بارورشده از آتش باروت وجودتان که به یکباره طوفانی شد بر سر فرعون زمانتان
آی صهیون
بس است دیگر
دهک به دهک
ذره‌ذره
تک‌تک
روزبه‌روز
فرزندانشان را ربودی
و از نگاه مادر محو کردی
آی جلاد زمان
بدان فلسطین
سرزمینی است که فرزندانشان میانگین سنشان را شانزده می‌دانند
و از کودکی به خود لقب شهید داده‌اند.
شهید کرار... شهید حیدر...
این قصهٔ پر غصه را کجا می‌توان یافت؟
آه ای آه‌های مدافع مظلومان
آهن شوید
بر سر جانیان جهان کوبیده شوید
و فرق سرشان را بشکافید
آی امت مظلوم محمد(ص)
ای غزه...
در آن‌سوی دریا از کنار مسجدالاقصی
صدای قلب‌های محزون ما را از دیار پارس بشنوید
با تو همنوا شده‌ایم فریاد طوفانی‌مان کم از طوفان الاقصی نیست
آی، غزه... ای درخت کهنسال...
صدای پاهای آهنین حزب‌الله لبنان و سوریه و عراق و یمن و ایران را بشنو
که برای یاری به سویت می‌آیند
تا تو را از حصر درآورند
آوازهٔ پارسیان را از دمشق جویا شو
ما هرکدام یک سرداریم و یک قاسم سلیمانی

نیره قدیری

آهنگِ عود

ـ نمی‌گویم طوفان به پا کن؛ قَلَم!!!
ولی بنویس!
نمی‌خواهی به این نوارِ باریک از زمین، بیندیشی؟
دَمی، دل به دلِ دردمَندش داده‌ای؟
بیا و او را که به کناره شرقی افتاده، ببین و گوشَت را روی سینه زخمی‌اش بگذار!
نفس می‌کشد؟
- آری! آری! زنده است!
- دارد برایم می‌گوید:
«چون گذشته‌های نه چندان دور، قلبم را شرحه شرحه کرده‌اند!
دیگر تاتیِ طفلانم، نوادگانم را حس نمی‌کنم؛
نهال‌های تر و تازه‌ام را با تبر غیظ و بغض‌شان شکسته‌اند؛
خانه‌هایی را که به هزار امید و آرزو، در دستانم نگاه داشته بودم؛ با بمب‌هایِ برادرانش، با خاک یکسان کرده، غبارش را به هوا داده‌اند.
آیا گوش‌هایم کَر شده که غریو شادی کودکان و جوانانم را نمی‌شنوم؟
بدان! که سراپایم از هجوم گرگ‌های انسان‌نما، بدانسان سوخته؛ که آتش و آهش را، آب‌های مدیترانه و اُردن هم نمی‌تواند، خاموش کند! آیا نباید از نفس بیفتم؟»
- نه! هرگز! ای غزه اصیل!
وجود که در اعماق تو، ریشه دوانده، دوباره، سَر می‌زند!
یاران، همپای تو، اَن‌قدر می‌ایستند تا درختان زیتونت، به بار بنشینند؛
و کوچه‌هایت پر شود از هلهله دخترکان!
و نسیم، دوباره! چفیه را برشانه سَروقدانِ ماهرویت، بالا و پایین خواهد کرد.
صبر کن! خواهی دید که مادران، به آهنگِ عوُدِ پدران، چگونه گهواره نوزادانشان را تکان خواهند داد!
ای غزّه اصیل!

اشرف ظریف رمضانی

فانوس

طرحی برای پرهیز از غیبت

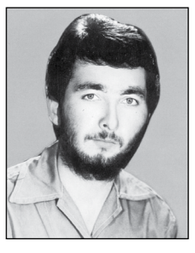

یه صندوق درست کرد و گذاشت توی خونه. بعد همه رو جمع کرد و از عواقب گناه، غیبت و دروغ گفت. بعد هم قرار شد هر کی از این پس دروغ بگه یا غیبت کنه، مبلغی رو به عنوان جریمه بیندازه توی صندوق تا صرف کمک به جبهه و رزمنده‌ها بشه. این طرح این‌قدر جالب بود که باعث شد همه اعضای خانواده خودشون از این گناه دوری کنند و به همدیگه در این مورد تذکّر بدهند.

به نقل از خانواده شهید علی اصغر کلاته سیفری (فرمانده گردان جبار تیپ امام رضا علیه‌السلام)

یک شهید، یک خاطره

امیدِ بچه‌ها بود

مریم عرفانیان

توی لشکر می‌گفتند اگر کسی جوابتان را نداد بروید پیش سردار شوشتری. بچه‌ها می‌رفتند کمین می‌کردند تا برای نماز بیرون بیاید، چون دفترداش راه نمی‌داد، حالا به دلایل نظامی. برای نماز که بیرون می‌آمد، همه دوره‌اش می‌کردند. بعضی از سربازها می‌گفتند: «ما نان‌آور خانه هستیم و...»

دستور می‌داد بررسی کنند که اگر حرفش درست است ظهرها از پادگان خارج شود. او همان سرداری بود که وقتی توی عملیات می‌خواستند عقب‌نشینی کنند، خودش با موتور تک‌تک سنگرها را سر می‌زد که نکند یک بسیجی جا مانده باشد و اسیر شود.[1]

بر اساس خاطره‌ای از شهید: نورعلی شوشتری
راوی: علی دلبریان، همرزم شهید

۱ - ماهنامه امتداد آبان و آذر ۱۳۸۸ - شماره ۴۶ و ۴۷. هر که مرد است، مثل او باشد/گفت وگو با علی دلبریان درباره شهید نورعلی شوشتری.

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای صبح روز ۱۸ مهر ۱۴۰۲ در مراسم مشترک دانش‌آموختگی دانشجویان دانشگاه‌های افسری نیروهای مسلح درباره قضایای این روزهای فلسطین تصریح کردند: «این بلا را عملکرد خود صهیونیست‌ها بر سرشان آورد. وقتی ظلم و جنایت از حد گذشت، وقتی درنده‌خویی به نهایت رسید، باید منتظر طوفان بود. شما با ملّت فلسطین چه کردید؟ اقدام شجاعانه و در عین حال فداکارانه فلسطینی‌ها پاسخ به جنایت دشمن غاصب بود که سالها ادامه داشت و در ماه‌های اخیر شدّت آن افزایش پیدا کرده بود؛ مقصّر هم دولت کنونی حاکم بر رژیم غاصب صهیونیستی است.» ۱۴۰۲/۷/۱۸

رسانه KHAMENEI.IR به همین مناسبت در گفت‌وگو با صباح زنگنه، کارشناس مسائل بین‌الملل به تحلیل این نکته پرداخته است که چرا و چگونه عملکرد وحشیانه رژیم اشغالگر قدس کار را به طوفان الاقصی کشاند؟

در گفت‌وگو با صباح زنگنه، کارشناس مسائل بین‌الملل بررسی شد

طوفان الاقصی؛ اعلام حقی که فراموش نمی‌شود

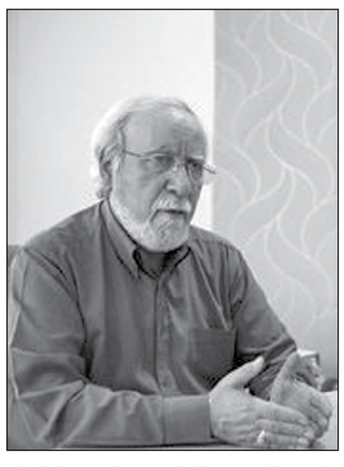

رهبر انقلاب عملکرد وحشیانه رژیم صهیونیستی در سال‌های گذشته را عامل وضعیت فعلی و شروع طوفان الاقصی می‌دانند. تبیین شما از این ماجرا چیست؟

رژیم صهیونیستی به‌طور مستمر مرتکب سیاست‌های اعمال فشار، خشونت، خفقان، سلب آزادی‌ها و تصاحب زمین‌ها و خانه‌های مردم فلسطین شده است و بارها و بارها فلسطینیان و حتی سازمان‌های بین‌المللی به رژیم صهیونیستی هشدار داده بودند که دست از سیاست‌های وحشیانه و زورگویانه بکشد. علاوه‌بر این درباره سیاست حمایت از گروه‌های افراطی و تندرو صهیونیست در ورود به حومه و صحن مسجدالاقصی و ارتکاب اهانت‌ها نسبت به مقدسات این محل هشدار داده شده بود و اخیرا محمد ضیف تکرار کرده بود که فلسطینی‌ها در برابر این اهانت‌ها ساکت نخواهند ماند. این سیاست‌ها و اقدامات توسط رژیم صهیونیستی انجام گرفت و آنها برخلاف همه قوانین و مقررات بین‌المللی و عرف‌های انسانی عمل کردند و موجب ورود ضررها و خسارت‌های فراوانی به ملت و شهرهای فلسطین و به‌خصوص قدس شریف شده بود. این سیاست‌ها، روش‌ها و اقدامات علیه ملتی که در محاصره و فشار است و انواع فشارها بر او اعمال می‌شود صدها بار تکرار شد و هیچ‌کدام از راه‌های مذاکراتی با سازمان آزادی‌بخش فلسطین یا دولت خودگردان فلسطین یا گروه‌های مختلف فلسطینی یا واسطه‌ها یا میانجی‌هایی که بین فلسطینی‌ها و اسرائیلی‌ها رفت و آمد داشتند، نتیجه‌بخش نبود. تنها راهی که برای فلسطین باقی می‌ماند این است که مقاومت کنند و در مقابل این رژیم جنایتکار، کودک‌کش و تخریب‌کننده آثار و میراث فرهنگی ملت فلسطین، ایستادگی کنند و اقدام متقابل در برابر این جنایت‌ها انجام دهند.

رژیم اشغالگر پس از شروع عملیات طوفان الاقصی به افزایش بی‌سابقه حجم جنایت‌هایش دست زده است. این افزایش از سوی رژیم اشغالگر قدس چه تبعاتی برای خودشان خواهد داشت؟

افزایش حمله‌ها که منجر به افزایش قربانیان فلسطین می‌شود هیچ‌گاه در تاریخ فلسطین منجر به تسلیم مردم فلسطین نشده و اصرار این مردم بیشتر بر ایستادگی، مقاومت، ثبات و ماندن در سرزمینشان است. در این مرحله اخیر هم این انتظار می‌رود که مردم فلسطین همواره از زیر خاکستر جنگ‌ها و تخریب خانه‌ها برخواهند خاست و به مقاومت خود ادامه خواهند داد.

رهبر انقلاب در دیدار اخیر تصریح کردند: این شکست برای رژیم صهیونیستی یک شکست ترمیم‌ناپذیر خواهد بود و روی ترمیم‌ناپذیری آن هم تاکید کردند. چرا این شکست ترمیم‌ناپذیر است و ابعاد و ریشه‌های این عدم ترمیم چیست؟

رژیم صهیونیستی تا حالا ادعا می‌کرد که دارای قوی‌ترین سامانه‌های اطلاعاتی، امنیتی و حفاظتی است که در سطح منطقه و بیشتر مناطق جهان قابل مقایسه و قابل شکست و نفوذ نیست، اما نیروهای اندکی از فلسطینیان در غزه که دسترسی‌شان به تکنولوژی‌ها، امکانات و تجهیزات پیشرفته بسیار کم است، توانستند از همه خطوط حفاظتی و امنیتی این رژیم عبور کنند و ضربه‌های سنگینی بر نیروهای نظامی و انتظامی این رژیم وارد کنند که این یک شکست حیثیتی بود برای اعتباری که رژیم صهیونیستی سال‌ها مدعی آن بود. از ۵۰ سال پیش تاکنون چنین ضربه و چنین نفوذی از سوی اعراب یا سایر کشورها در این رژیم پدید نیامده و لذا یک شکست تاریخی محسوب می‌شود.

آیا سیاست مظلوم‌نمایی رژیم صهیونیستی سابقه تاریخی دارد؟

بله، هم رژیم صهیونیستی از این رویه‌ها استفاده کرده و هم در قرآن مجید بارها و بارها از مظلوم‌نمایی‌های قوم بنی‌اسرائیل یاد شده است. بعد از تشکیل دولت ساختگی اسرائیل در سرزمین فلسطین این رویه بارها و بارها استفاده و تکرار شده است. زمانی به یهودیان مقیم اروپا یا کشورهای عربی حمله‌هایی توسط شبکه صهیونیسم انجام شد و با استفاده از قربانیان این حمله‌ها و عملیات‌های تروریستی شاهد مظلوم‌نمایی جنبش و حرکت صهیونیست‌ها بوده‌ایم و هم در اروپا و هم در اغلب کشورهای عربی همسایه فلسطین از این رویه استفاده شده است. در دوره‌های بعد هم رژیم صهیونیستی از این رویه به منظور جلب حمایت‌های انگلیس، آمریکا و صهیونیست‌ها استفاده و بهره‌برداری کرده است. در آخرین مرحله هم شاهد بودیم صهیونیست‌ها که خود مرتکب انواع جنایت‌ها شده بودند، ولی خود را قربانی اقدامات مقاومت مردم فلسطین معرفی کردند. با توجه به داشتن امکانات فراوان تبلیغاتی و رسانه‌ای صهیونیسم از این حربه تبلیغاتی استفاده‌های زیادی کرده است.

با عنایت به این اشاره رهبر انقلاب که «ان‌شاءالله این حماسه گام بزرگی برای نجات فلسطین خواهد بود»، به نظر شما طوفان الاقصی در آینده مسئله فلسطین چه اثراتی خواهد داشت؟

حرکت طوفان الاقصی اولاً تاکید بسیار روشنی بر حفظ حرمت مسجدالاقصی در همین عنوان دارد و فریاد بزرگی در میان مسلمانان و حتی مسیحیان خواهد بود. از طرف دیگر، این حرکت که با امکانات اندک توانسته دژ محکم و نفوذناپذیر به تعبیر خود اسرائیلی‌ها را مورد حمله قرار دهد. فروریختن این دژ اطلاعاتی و امنیتی موفقیت بزرگی است که دل همه نیروهای آزادیخواه و مسلمان را شاد می‌کند و به آنها قوت می‌دهد که رژیم صهیونیستی به‌راحتی می‌تواند فروبریزد و همه ادعاهای قدرت، سیطره و هیمنه‌ای که داشته به‌راحتی قابل فروریختن است. این پیام کاملا آشکار است که این عملیات علاوه‌بر اینکه توانسته حقانیت مردم فلسطین، غزه و همه مناطق فلسطین را به اثبات برساند بلکه نشان می‌دهد که آنها ۷۵ سال بعد از اشغالگری رژیم صهیونیستی حق خود را فراموش نکرده‌اند و اصالت وجودی‌شان در سرزمین فلسطین غیرقابل انکار و غیرقابل پاک شدن از تاریخ منطقه است. در واقع به تعداد اندکی از کشورهای عربی که بدون در نظر گرفتن حل مسائل فلسطین، به‌سمت عادی‌سازی حرکت کردند هشدار داده می‌شود که بدانند در برابر حیله‌گری‌های رژیم صهیونیستی دچار غفلت و تغافل شده‌اند و این تغافل و غفلت هرگز به سودشان تمام نخواهد شد. رژیم صهیونیستی سیاست اصلی‌اش توسعه‌گری، اشغالگری، تسلط بر سیاستمداران کشورهای عرب بوده و هست. پس در تمام شئون زندگی در معرض آثار سوء سیاست توسعه‌طلبانه این رژیم قرار خواهند گرفت؛ لذا این حرکت و قیام پیام‌های متعددی داشته و همگان را به تداوم ایستادگی و مقاومت امیدوار می‌کند. متأسفانه برخی از کشورهای عربی در مورد عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی صحبت می‌کنند. استدلال مطرح‌شده توسط مقامات عرب این بود که اگر ما با اسرائیل مذاکره و روابط برقرار کنیم، می‌توانیم به حفظ حقوق فلسطینی‌ها کمک کنیم. متأسفانه، آنها متوجه نشدند مذاکراتی از این دست که پس از اشغال‌گری انجام شده، مانند توافقنامه کمپ دیوید، به‌هیچ‌وجه مؤثر نخواهند بود. اردن و مصر تحت فشار اقدامات یکجانبه رژیم صهیونیستی قرار دارند و هیچ‌یک از توافقات صلح یا مذاکره از کمپ دیوید تا اسلو یا دیگران منجر به خروج رژیم صهیونیستی نشده، بلکه منجر به از دست دادن حقوق مردم فلسطین شده است؛ بنابراین، ملت فلسطین